

§ 2. Forsaavidt dette maa ske ved Undergrundsafftning, kan denne ikke førdres udført i større Dybde end $3\frac{1}{2}$ Alen under Kirsegaardens laveste Punkt. Med Hensyn til Bedømmelsen af Arbeidets Omfang, Udforelse og tilgrændsende Eodseteres, miltige Andel, deri finde Reglerne i Lov om Bønds Afledning af 17de Januar 1859 Anvendelse. — Vandsynet har at afgjøre Muligheden af Sagens Gjennemførelse, og at anslaa Størrelsen af Bekostningen. Til Kirsegaardens Tørlægning kan Tiendeeieren ikke paalægges yderligere Bekostning, end hvad Summen af de 2 sidste Aars Kirseindtægter, fraregnede Skatter og Afgifter, have udgjort, og Kirsesynet kan derhos tillade, at Arbeidet fordeles paa flere Aar. — Overgaar Bekostningen Tiendeeierens Forpligtelse, kunne Sognebeboerne, tilskyde det Manglende.

§ 3. Ved de, her omhandlede Afftningsarbejder, kan Tiendeeieren, forlange, samme Vægt og Arbejde, som ved en Hovedreparation af Kirken.

§ 4. Naar Flertallet af Fæmiliefædre, Enker og Personer, i selvstændig Stilling, af Solkekirken, i et Sogn, offerer deres Sognekirke, opvarmet, og Kirsesynet, efter at Duffet, er det bærbart, meddelst, og, efterat Tiendeeieren har havt Leilighed, til at yttre sig, derom, finder, at det bør tages til Følge, er Tiendeeieren forpligtet, til at bære de dermed forbundne Omkostninger, forsaavidt Opvarmning ved, saadanne, Kaffelovne, som forekomme i Handel og Bandel, er tilstrækkelig til Diemedets Opnaaelse. Bestemmelser af Kaffelovnenes og Stortenenes Størrelse, Indretning og Plads, er overladt Kirsesynet, der dog, ikke kan stille Fordringen høiere, end at Varmegraben, i Kirken, maa kunne forhøies 6 Grader R., maalt før og efter Opfyrtningen.

§ 5. Tiendeeieren er forpligtet, til aarligt at levere saa meget Brændsel, af den Art, der i Almindelighed, uden lang Transport forekommer, der paa Stedet, som af Kirsesynet, skjønnes, at være, nødvendigt for Kirken, Opvarmning ved, de ifølge, § 4 anbragte Kaffelovne, paa de almindelige Søn- og Helligdage i Vintermaanederne, fra 15de Oktober, til 15de April. Dog maa de Tiendeeieren paahvilende, Brændselsudgifter, intet Aar, overstige, $\frac{1}{10}$ af Kirken, Indtægt, fraregnet Skatter og Afgifter. Yderligere Omkostninger, ved Indfyrtningen, og deslige, er ham, derimod uvedkommende.

§ 6. Duffes en fuldstændigere og mere bekostelig Varmindretning, end ovenansført, kan Tiendeeieren, ikke modsætte sig en saadan Foranstaltning, Gjennemførelse, naar de fornødne Penge ere tilveiebragte, og Kirsesynet, i Dvrigt, billiger Planen. Tiendeeieren kan da kun tilpligtes, at betale en saa stor Del af Omkostningerne, som Kirsesynet, maatte paalægge ham, under fornødent Hensyn, til Tiendeeierens Forpligtelse, i Almindelighed, til Forholdet, mellem Kirken, Størrelse, Betydning og Indtægter, samt til den forhøiede Assuranceafgift og sandsynlige forøgede Vedligeholdelsesudgifter. I intet Fald kan Tiendeeieren, paalægges, større Andel af Anlægsbekostningerne, end, hvad Kirken, Indtægt har udgjort i det sidste Aar, fraregnet Skatter og Afgifter.